

The Holy See

Üzenete a betegek 15. világnapjára

XVI. Benedek pápa

Kedves Testvéreim!

2007. február 11-én, amikor az Egyház ünnepi liturgiával emlékezik meg a lourdes-i Szűzanyáról, a koreai Szöulban rendezik meg a betegek XV. világnapjának központi eseményeit.

Összejövetelek, konferenciák, liturgikus alkalmak, pasztorális találkozók lesznek, amelyeken részt vesznek a koreai egyház képviselői, egészségügyi dolgozók, betegek és családtagjaik. Az Egyház a szenvedőkre tekint, és felhívja a figyelmet a gyógyíthatatlan betegekre, akik között a betegség végső fázisában sokan közel vannak a halálhoz.

Ők minden kontinensen jelen vannak, főleg azokon a helyeken, ahol a szegénység és más nehézségek nyomort és óriási fájdalmakat okoznak. E szenvedések tudatában lélekben jelen leszek a betegek világnapján, és csatlakozom azokhoz, akik összegyűlnek, hogy beszéljenek arról a sebről, amit világunkban a gyógyíthatatlan betegségek jelentenek, és biztatják a keresztény közösségeket, melyek tanúságot tesznek az Úr gyöngédségéről és irgalmáról.

A betegség elkerülhetetlenül magával hozza a krízis pillanatát is, és arra hív minket, hogy áttekintsük saját helyzetünket. Az orvostudomány fejlődése sok esetben felkínálja a szükséges eszközöket, hogy szembe tudjunk nézni ezzel a kihívással, amennyire fizikailag lehetséges. Az emberi életnek belső korlátai vannak, és előbb vagy utóbb halállal fejeződik be. Minden ember erre a tapasztalatra hivatott, és fel kell rá készülnie. A tudomány fejlődése ellenére nem találtak még gyógymódot minden betegségre, így a kórházakban, a betegotthonokban vagy odahaza számtalan gyógyíthatatlan testvérünk szenved az egész világon, akik sok esetben már a végső stádiumban vannak. Ezenkívül több millióan élnek egészségtelen körülmények között, és gyakran a legalapvetőbb orvosi ellátást sem kapják meg. Ennek eredményeképpen a „gyógyíthatatlannak” tekintett emberek száma jelentősen megnövekedett.

Az Egyház szeretné segíteni a gyógyíthatatlan és haldokló betegeket, és szorgalmazza azt a méltányos szociálpolitikát, amely elősegítheti számos betegség okának megszüntetését, és sürgeti azok jobb ellátását, akik közel vannak a halálhoz, és akik nem számíthatnak semmilyen gyógykezelésre. Olyan politikai lépések előmozdítására van szükség, amelyek megteremtik a megfelelő körülményeket a gyógyíthatatlan betegségek elviseléséhez és a halállal való méltó

szembenezéshez. Ezzel kapcsolatban még egyszer alá kell húznunk: több olyan központot kell létrehozni, ahol fájdalomcsillapító kezeléseket és teljes egészségügyi ellátást nyújtanak, megadva a betegeknek a szükséges emberi segítséget és lelki vezetést. E jog minden embert megillet, és mindannyian el kell köteleznünk magunkat ennek védelmére.

Szeretném bátorítani mindazok törekvését, akik nap mint nap igyekeznek biztosítani, hogy a gyógyíthatatlan és végső stádiumban lévő betegek és családtagjaik megfelelő és szeretetteljes segítséget kapjanak. Az irgalmas szamaritánus példáját követve az Egyház mindig különös figyelmet tanúsított a betegek iránt. Tagjain és intézményein keresztül továbbra is a szenvedők és a haldoklók mellett áll, és igyekszik megőrizni méltóságukat az emberi lét e jelentős pillanataiban. Sokan – egészségügyi dolgozók, lelkipásztori tevékenységgel foglalkozók, önkéntesek és intézmények világszerte – fáradhatatlanul szolgálják a betegeket kórházakban, olyan helyeken, ahol fájdalomcsillapító kezeléseket nyújtanak, városok utcáin, házi gondozás formájában vagy plébániákon.

Most hozzátok fordulok kedves testvéreim, akik gyógyíthatatlan betegségben szenvedtek, vagy a betegség végső stádiumában vagytok. Arra biztatlak benneteket, hogy szemléljétek a keresztre feszített Krisztus szenvedéseit, és vele egyesülve forduljatok az Atyához teljes bizalommal, tudva, hogy az egész élet, s a tiétek különösen az Ő kezében van. Legyetek tudatában, hogy szenvedésetek Krisztus szenvedésével egyesülve termékeny lesz az Egyház és a világ javára. Kérem az Urat, hogy erősítse meg szeretetébe vetett hiteteket, főleg mostani megpróbáltatásaitokban. Bárhol is vagytok, remélem, mindig megtaláljátok a kellő bátorítást és lelki erőt ahhoz, hogy tápláljátok hiteteket és közelebb kerüljétek az élet Atyjához. Az Egyház szeretne segíteni nektek és mellettetek akar lenni papjain és lelkipásztori munkatársain keresztül, támogatni benneteket a szükség idején, és jelenvalóvá tenni a szenvedőknek Krisztus szerető irgalmát.

Végül kérem az egyházi közösségeket az egész világon, főleg azokat, amelyek a betegek szolgálatának szentelik magukat, hogy Máriának, a Betegek Gyógyítójának (Salus Infirmorum) segítségével továbbra is tegyenek tanúságot Istennek, a mi Atyánknak szerető gondoskodásáról. Imádkozom azért, hogy a boldogságos Szűz, a mi Édesanyánk vigasztalja a betegeket és adjon erőt azoknak, akik „irgalmas szamaritánusként” a szenvedők testi és lelki sebeinek gyógyítására szentelték életüket. Gondolatban és imáimban veletek vagyok, és az Úrban rejlő erő és béke jeleként adom rátok szívből jövő apostoli áldásomat.

Vatikán, 2006. december 8.

XVI. Benedek pápa

© Copyright 2006 - Libreria Editrice Vaticana